

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
(૨૪૫૧ જન્મદિવસ)
તાઈ-તે નામથી જ દુશ્મનોનું આ કામ લાગે છે,
ચીન-નાપાકનું આ સંયુક્ત પરાક્રમ લાગે છે.
ધામ લાગે છે નિર્દેશી તોફાન ઉભા કરવાનું -
નડે છે નાપાકને તેનાં પાપનો અંજામ લાગે છે.
(રાજકીય દૃષ્ટિથી - કરેલો આરોપ)

સિંતન
આત્મા સાક્ષી ભવેત્ નિત્યં, આત્મતરત્વ શુભા શુભમ્ ।
મનસા કર્મણ વાયા, ન ચ ક્ષયક્ષતમ્ પ્રાતકમ્ ॥
ઉપરોક્ત શ્લોક સંસ્કૃતશુભાભિત ભાંડાગારમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
દરેક મનુષ્યનો આત્મા, તેના શુભ અને અશુભ દરેક પ્રકારનાં કર્મોનો નિત્ય સાક્ષીરૂપ છે.
તેથી મનુષ્યે ક્યારેક મન વચન ચા કર્મથી પણ પાપ કર્મોનો વિચાર પણ કરવો ન જોઈએ.
આપણી ભાષામાં કહેવત છે કે 'પંચજાલે પાપ' અર્થાત્ મનુષ્ય ભલે જગતથી ઘણું રહે
એવું પણ પાક કર્મ કરે પરંતુ એ પોતે એ જાણતો હોય છે અને એવા પાપકર્મ બદલ એનો
અંતરાત્મા તો તેને ડંખતો જ હોય છે.

- સુવિચાર**
- ન કુરાન અપના, ન પુરાણ અપના, શાન ઉસકી, કેવલ ઈમાન ઉસકા - મોરારિ ભાપુ
  - સ્મૃતિઓ દીવાલમાં પડેલી તિરાડ જેવી હોય છે, રંગરોગાનથી એ ઠંકારી શકે, પણ પુરાઈ ન શકે, સમય જતાં એ વધુ વિસ્તરે - આલ્ફાન્સો કસુરોન
  - બોધ આપવો કે સલાહ આપવી સહેલાં છે, પણ સહાય અને સાધના કરવી અઘરું છે - ડો. કુમારપાળ દેસાઈ
  - મૂર્ખનાં લક્ષણો પાંચ : ગર્વ, દુર્વચનો તથા વિવાદ અને હડાગ્રહ, અન્ય કોઈનું સાંભળે નહીં - મુનિશ્ચિ યિત્તભાનુ
  - કેટલું વાળ્યું તે નહિ, કેવું વાળ્યું અને કેવું લણ્યું તે મહત્વનું છે - જીવન પાથેય
  - ભૂલ કર્યા પછી ભય પેદા થાય છે અને તે જ એનો દંડ છે - વોલ્ટેર
  - આજનું ઔષધ : મમરા અને ખડીસાકર દૂધમાં ઉમેરી એક વાટકી રોજ ખાવાથી પેટનો દાહ, એસીડી વગેરેમાં રાહત થાય છે

બોધકથા
એક મુમુક્ષુએ પોતાના ગુરુને પૂછ્યું, 'પ્રભુ! ક્રીઈ સાધના કરું?' ગુરુએ કહ્યું, 'તમે મૂળ જોરથી દોડો, દોડતા પહેલાં એ નિશ્ચિત કરી લો કે 'હું ભગવાન માટે દોડું છું' બસ આજ તમારા માટે સાધના છે.' મુમુક્ષુ શું બેસી ને કરવાની ક્રીઈ સાધના નથી? ગુરુ 'હા, કેમ નહિ !! બેસો અને નિશ્ચય રાખો કે તમે ભગવાન માટે બેઠા છો.' મુમુક્ષુ 'ગુરુવર, ક્રીઈ જપ નથી કરવાના?' ગુરુ 'ક્રીઈ પણ ભગવત્પ્રામની આવતું કરો અને વિચારો કે હું ભગવાન માટે કરું છું.' મુમુક્ષુ 'ત્યારે શું કિયાનું ક્રીઈ મહત્ત્વ નથી? શું મારો ભાવ જ સાધન છે?' ગુરુએ કહ્યું, 'અરે ભાઈ!! કિયાનું પણ મહત્ત્વ છે પરંતુ કિયા પહેલાં એ જ વસ્તુ આપી શકે છે જેમાં તમારો ભાવ છે. ભગવત્પ્રામ જપનો ઉદ્દેશ ધન હશે તો પહેલાં ધન અને પછી ભગવાન. કિયાથી ભાવ અને ભાવથી કિયા, આ જ કમવચન. દૈનિક લક્ષ્ય પર રાખવી, પછી તેમ જ કરશો એ જ સાધના થઈ જશે. દરેક માણસનો એ જ ભાવ હોવો જોઈએ કે એ જ્યાં છે ત્યાં જ એને ભગવાન મળી શકે છે. એવું કોણ છે, જેને ભગવાન નથી મળ્યા. પહેલાં લક્ષ્ય તો સારું કરો, સાધના સ્વયં સારી થઈ જશે.' મુમુક્ષુ ને ગુરુદેવની વાત ગળે ઊતરી.

કોરોના કાળ : પુણ્યશ્લોક મહાનુભાવોનું વિદાય પર્વ

કોરોનાની બીજી લહેર ઘણી વધારે આકરી પડી એટલે સંભવિત ત્રીજી લહેર પૂર્વે પાણી પહેલાં પાળ બાંધવા સરકાર અને પ્રજાએ પૂર્વ તૈયારી રાખવી જ પડશે. ખુદ વડાપ્રધાન આ મુદ્દે ગંભીર અભિગમ ધરાવે છે. ડોક્ટરો સાથેની ચર્ચા દરમિયાન તેઓ ભાવુક બની જાય છે. કોરોનાના આંશુ આંશુ સ્વરૂપે સ્વજનો ગુમાવવાનું દુઃખ કોને ન હોય! વડાપ્રધાનના સંસદીય ક્ષેત્રમાં કાશીના ઘાટો પર આઠે પહોરે ચિતાઓ સળગતી હતી અને ગંગાજીના પટમાં અનેક મુતદેહોના ખડકલા થયા હતા તે હવે સર્વવિદિત છે. ગુજરાતી કવયિત્રી પારુલ બખ્તરે ખોખારો ખાઈને ક્રીઈ મરદ પણ ન પડકારી શકે એવી ભૂલદી સાથે વડાપ્રધાનને ગંગાને 'શબવાહિની' બનાવવા બદલ પડકાર્યાં એ કોરોના કાળની એક સીમાચિહ્નરૂપ સર્જનાત્મક ઘટના છે. સાહિત્ય સમાજનું ઉપજી ગણાયું છે. ખરા સમયે સાહિત્યકાર એના સમય અને સમાજનું પ્રતિબિંબ ન ઝીલે અને ટૂંટીની વાત ન કરે તો લ્યાનત છે એવા હાથી દાંતની હવેલીઓમાં પુરાઈને સૌંદર્યલક્ષી કવિતા રચનારાઓને. મેઘાણીએ એમની

કવિતામાં આ જ મતલબનો પડકાર ફેંકીને સમકાલીન કવિને વેધક સવાલ કર્યો હતો કે જ્યારે આસપાસ ભૂખ અને દુઃખની ભરમાળ હોય ત્યારે પ્રેમ અને સૌંદર્યની કવિતા કરવાનું તને કેમ ગમે? પારુલ બખ્તરની પીડા એ માત્ર અમરેલીની એક ગૃહિણી કવયિત્રીની પીડા નહોતી. એમાં સમસ્ત રાષ્ટ્રની જનતાના હૈયે ધકકતા ઊના લાય નિસાસા હતા. સરકારના અને શાસક પક્ષના ચાપલુસોએ કવયિત્રીનો અવાજ દબાવવા જેટલો પ્રયાસ કર્યો એટલો એ વધારે બુલંદ બની અત્ર-તત્ર-સર્વત્ર પડઘાતો રહ્યો. આવા અવાજોને પુરસ્કારવા જોઈએ. કોરોનાથી જ ચોરાણું વર્ષની જૈક વયે ઋષીકેશની એમનો હોસ્પિટલમાં અંતિમ શ્વાસ લેનારા પ્રકૃતિવિદ સુંદરલાલ બહુગુણાએ જ્યારે વિકાસ યોજના ખાતર હિમાલયને બોડો બનાવવાનો સરકારી હુકમ પડકારી 'શીલોકો' આંદોલન ચલાવ્યું ત્યારે તત્કાલીન વડાપ્રધાન ઈંદિરા ગાંધીએ એમની રજૂઆતને માન્ય રાખીને પંદર વર્ષ સુધી વૃક્ષોના નિકંદન પર રોક લગાવી હતી.

તંત્રીસ્થાનેથી...

રાજકીય પદોની લઘાણી થતી રહી છે. પરંતુ રાજકારણીઓ લોકમાનસમાં લાંબુ જીવતા નથી. આજે એચ.એન. બહુગુણા (ભુલાઈ ગયા છે અને માથે ફકીર જેવો ફટકો બાંધી) હિમાલયના સાચા પુત્ર તરીકે એનો વારસો દીવાવાનારા પ્રકૃતિવિદ સુંદરલાલ બહુગુણા જનમાનસમાં અમર થઈ ગયા છે. કચ્છને એના સંપૂર્ણ અભિનિવેશ સાથે વિશ્વપટલ પર મૂકી આપનારા ક્રાંતિસેન શ્રોક પણ આ જ સમયગાળામાં વિદાય થયા છે. એમને ભાવનગરની એકસેલ ઈન્સ્ટીટ્યુટ તથા કચ્છના 'સુજન' કે 'અભિયાન' અને

કોઈ કૃતિથી પ્રસિદ્ધિ મળે પણ સિદ્ધિ ન મળે!

કોઈ કૃતિ કે વ્યક્તિ ચર્ચાની એરણ પર આવે કે વાદ-વિવાદના વર્તોળમાં સપડાયા ત્યારે સમજવું કે તેમાં ક્યાંક તથ્ય છુપાયેલું હોવું જોઈએ. પણ જે તથ્ય ભાવકે શોધી, સમજી તેનો પ્રતિભાવ આપવો જોઈએ. મીડિયા પર કોઈ પોસ્ટ મૂકોને વળતી ક્ષણે પાંચ-પંદર લાઈક મળી જાય... એવું તો નજ થવું જોઈએ. ખરેખર તો સાહિત્ય સર્જનમાં સાંપ્રત સમયનું પ્રતિબિંબ ઝીલાવું કે હોવું જોઈએ. આજુબાજુ ઘટતી ઘટના ઓનો પડવો પડવો જોઈએ. સાહિત્ય એ સમાજનો અરીસો છે. જરૂર જણાયે તંત્ર કે સમાજને અરીસો ધરવાનું કામ પણ સમાજધર્મી સાહિત્યકારે કરવાનું છે. સાહિત્યકાર ભલે પત્રકાર નથી પણ પત્રકારવત એ ડંડપથી, તત્કાળ સર્જતું સાહિત્ય છે અને સાહિત્ય એ ધીમેધી, ચોક્કસ ઢાંચામાં સર્જતું પત્રકારવત છે! ગુજરાતમાં ભૂકંપ, દુષ્કાળ, વાવાઝેડું, અતિવૃષ્ટિ... ને આ કોરોનાની વિશ્વવ્યાપી મહામારી જેવી ઘટનાઓ ઘટે જે ગુજરાતી સાહિત્યમાં, પ્રમાણમાં બહુ ઓછી ઝીલાઈ છે અને જ્યારે ઝીલાઈ છે ત્યારે ચારકોર ઉછાપોહ મચી જાય છે... કારણ કે આપણે ટેવાયેલા નથી અને કૃતિમાં કોરી કલ્પના સિવાયનું નવું સત્ય પથાવનું અધરું હોય છે. છતાંય એટલું ચોક્કસ ક્ષી ઠાકાય, ભાવક તરીકે સારી કે નબળી અસરતો થઈ, નોંધ તો લેવી પડી!! બીજું કે, લખવું એ કલા કરતા કૌશલ્ય વધારે છે... અને એટલું જ સાચું છે, અનુભૂતિ વગરની અભિવ્યક્તિ નકામી કે લૂલી, પાંગળી હોય છે. પ્રાણ પ્રગરને અરેહો છે કે, એસી કે આલિશાન એસીડામાં બેસી લખતા કવિ-લેખકને વળી આવા જાત અનુભવના ઉછી-ઉધારા ક્યાં અને કોની પાસે કરવા જવાનું !! પણ સત્ય એ છે કે માત્ર

કલ્પનાના ઘોરે ચઢવાથી પંથ કપાય પણ મુકામ મળે નહીં. અંગ્રેજ સરકાર સામેના આઝાદીના જંગ વેળાએ, રાષ્ટ્રીય શાયર ઝવેરચંદ મેઘાણીએ, ધંધુકા (જિ. અમદાવાદ)ની ભરી કોર્ટમાં મેજસ્ટ્રેટ ઈસાણીની અનુમતિથી, 'હજારો વર્ષની જૂની અમારી વેદનાઓ... હજીત ગાયું હતું. ત્યારે વિશાળ મેદની સમેત સહુની આંખો ભીની થઈ હતી. સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રામમાં આ ઐતિહાસિક પ્રસંગની ભાદે અસર થઈ હતી. ભુદે ગાંધીજીએ વાઈસરોયને ખાસ પત્ર લખી ધ્યાન દોર્યું હતું: ગુનો કર્યાનું કહેવાય છે તે સમયે કવિ રાણપુરમાં પોતાના ઘરમાં ઘસઘસાટ ઊંઘતાં હતા. કવિતાએ માત્ર શબ્દોની ગોલવણી ન હોય... કવિનો શબ્દ અંગારો હોય, ઋજુ હૃદયની આરપાર ઊતરતી કટારી હોય. કવિતાની અસર થવી જોઈએ અને ન થાયતો સમજવું તેમાં કશી કોશર નથી! આવી કસર વાળી ને બિન અસરકારક કૃતિઓને આજ સમયે મીડિયા પર મહલખ ફાલ ઉતરી રહ્યો છે! આ સમયે અદના આદમીની વસમી વેદનાને વાચા આપતી કવિ પ્રિયકાંત મણીયારની 'એ લોકો' કવિતા યાદ આવે

આરપાર રાઘવજી માધ

જે આજે પણ એટલી જ પ્રસ્તુત લાગે છે : એ લોકો પહેલા કાપડના તાકા ભરી રાખે છે. પછી જ્યારે ઉઘાડો માણસ ફાટી જાય છે ત્યારે વાર વાર વેચે છે. એ લોકો પહેલા ધાન્યના કોથળા ભરી સીવી રાખે છે. પછી જ્યારે માણસ સડી જાય ત્યારે કિલો કિલો વેચે છે. એ લોકો પહેલા ઔષધની શીશીઓ સંઘરી રાખે છે. અને માણસ જ્યારે ફૂટી જાય છે ત્યારે થોડી થોડી રેડે છે. એતો લોકો છે જ નહીં એતો નોતો ને ખાઈ ઉછરતી ઉધઈ, બીજું એને કાંઈ ભાવતું નથી. મારે કવિ થવું જ નથી. મારે અસર કરનારી જંતુ નાશક દવા થાઉં તોય બસ !

કોઈ કંઈ સાહિત્ય સર્જન એ નિજાનંદ માટે છે... આવું જ હોયતો, સાહિત્ય ક્યાંય પ્રગટ કરવું ન જોઈએ. કૃતિ કોઈ માધ્યમ દ્વારા પ્રગટ થાય એટલે પબ્લિક પ્રોપર્ટી બની જાય છે. કૃતિમાંથી નવું નીપજવું, વાચકને કાંઈક મળવું જોઈએ, સામાજિક વેદનાને વાચા મળવી જોઈએ. બાકીતો પ્રસિદ્ધિ મેળવવી સહેલી હોય પણ સિદ્ધિ મેળવવી એટલી અઘરી છે. વાચક એ રાજા છે... પણ ભાવ-પ્રતિભાવ આપતા પહેલા ચોક્કસ વિચારે !

કોરોનાને જીતવાના આ રહ્યા ઉપાયો

અત્યારે કોરોના એની ચરમસીમાએ છે. હાલ એનું સંક્રમણ નિયંત્રણની બહાર છે. ખરેખર તો હવે જ આખા દેશમાં એક મોટું (એકવીસ દિવસનું) અને એક નવું (એક અઠવાડિયાનું) એમ બે લોકડાઉનની જરૂર છે. આ બંને લોકડાઉનની વચ્ચે બે દિવસનો ગેપ આપવાનો જેમાં દરેક ઘરમાંથી માત્ર એક જ વ્યક્તિ દિવસના નિશ્ચિત કરેલા કલાકોમાં બહાર નીકળીને ખરીદી કરી શકે. જો કે હવે લોકડાઉન આપવાથી સાવ નાના નાના ધંધા રોજગાર કરી એકવાર ઠપ થઈ જાય અને ગરીબો, મજૂરો, કારીગરોના પરિવારોના જીવન ઉપર સંકટ આવી પડે. પણ કોરોનાનું સંક્રમણ જોતા એક મોટું લોકડાઉન તો જરૂરી જ છે. કેમ કે આપણી પ્રજા જોડકામી વિના ઘરમાં બેસે એવી નથી. સંપૂર્ણ લોકડાઉન આપવામાં આવશે તો જ બધા ઘરમાં રહેશે. આમ છતાંય કોરોનાથી ભયવાના બીજા પણ ઘણા ઉપાયો છે. આ એક જ વાયરસ એવો છે કે જે આપણી રોગપ્રતિકારક શક્તિને નબળી પાડે છે, અથવા જો નબળી હોય તો એને જલદી થાય છે. તેથી આપણે સૌ પ્રથમ વખત આપણી ઈમ્યુનિટી બાબતે વિચારવું જોઈએ. જો આપણી ઈમ્યુનિટી સિસ્ટમ સારી મજબૂત હશે તો કોરોના આપણું કોઈ નહીં બગાડી શકે. તેથી આજે ઈમ્યુનિટી સિસ્ટમ મજબૂત કરવાના કેટલાક ઉપાયો વિશે વિચારીશું.

૧. સકારાત્મક વિચારો : મોટેભાગે આપણું મન નકારાત્મક ભાવોતો તરત સ્વીકારી લેતું હોય છે. અને સાચી ભાવોતોમાં આપણને શંકા જાય છે. તેથી અત્યારે કોરોના બાબતે ચારેતરફ જાતજાતની અફવાઓ ફેલાઈ રહી છે. એક ભયનો માહોલ બનાવવામાં આવી રહ્યો છે. સાવ સામાન્ય કોરોનાને ભયાનક બનાવીને ડરાવવામાં આવી રહ્યા છે. એક સર્વ મુજબ ભારતમાં કોરોનાના અગાઉના વર્ષોમાં રોજના ૩૫ હજાર મૃત્યુ થતા હતા. જે ડયાબિટિસ, કેન્સર, હાર્ટએટેક, આત્મહત્યા કે અકસ્માતથી કે અન્ય કોઈ રોગથી રોજ ૩૫ હજાર મૃત્યુ થતા હતા. પરંતુ આ મૃત્યુ વિશે ટી.વી. કે અખબારોમાં વાંચીને આપણે ડરતા નહોતા. અને આજે રોજ કોરોનાથી ચારેક હજારની અસપાસ મૃત્યુ પામે છે પણ ટી.વી અને સોશિયલ મીડિયા એને એક જુદા જ એંગલથી જુદા જ અણચથી બતાવે છે. પરિણામે આપણા માનસમાં એક ડરનો માહોલ બની ગયો છે. જો આવા સમયે સકારાત્મક વિચારવામાં આવે તો આપણી ઈમ્યુનિટી સિસ્ટમ ખોરવાતી નથી.

૨. જિંદગીના સપનાઓને જાગૃત કરો. કહેવાય છે કે સપના એ જિંદગીની સૌથી પાવરફુલ એનજી છે. સપના જોવાથી શરીરમાં એક નવી જ ઊર્જાનો સંચાર થાય છે. અત્યારે આ સમય છે જિંદગીના સપના જોવાનો, જિંદગીનું ધ્યેય નક્કી કરવાનો. આ સમયમાં ઘરમાં ફી હોવાથી કોઈક એવું મોટું સપનું જુઓ. કોઈક મોટું ધ્યેય નક્કી કરો. પછી એને સફળ કરવા માટેના રસ્તાઓ વિશે વિચારો, એનો સમય નિશ્ચિત કરો, એ સપનું કે સપનાઓ પુરા કરવા માટે ક્યા ક્યા પરિબળો જરૂરી છે? એના માટેના સ્ટેપ નક્કી કરીને કામ આરંભી દો. આમ કરવાથી કોરોના વિશેનો ભય કે ખોટા વિચારો તમારા મનમાંથી જાે નીકળી જશે.

૩. જૂના સંસ્મરણો યાદ કરો. મિત્રો, આજકાલ ભાગદોડની અને સોશિયલ મીડિયાની જિંદગીમાં આપણે આપણા ઘણા અમૂલ્ય સંસ્મરણોને ગુમાવી રહ્યા છીએ. આજે જેનો યાદીસ વર્ષ ઉપરના છે તેઓ જ્યારે યુવાન હતા ત્યારે મોખાઈલ ઈન્ટરનેટ કે એવું કશું નહોતું. એ યુગની રમતો, પારિવારિક અનુશાસન અને વ્યવસ્થા, સ્કૂલના, કોલેજના સંસ્મરણો યાદ કરવાથી ખૂબ મજા આવશે, ઘરમાં તમારા સંતાનોને કહો. તેઓને આ જ્ઞાન ઉપયોગી નીવડશે. ઘરમાં એક નવો માહોલ બનશે. રોજ સવારે ને સાંજે એકાદ બે કલાક આવા જુના સંસ્મરણો કહેવાથી, યાદ કરવાથી મન હલકું તો બનશે પણ મનમાંથી બીજા નેગેટિવ વિચારો પણ જાત રહેશે.

અભિષેક જૈન સાથે 'ઓહો' અને 'વિહલ તીડી' ની વાતો...!

લગભગ બધા જ ઓટીડી પ્લેટફોર્મ પર ગુજરાતી કન્ટેન્ટ બહુ ઓછું છે અથવા તો છટ્ટુછવાયું છે એવામાં એક જ જગ્યાએ અને માત્ર ને માત્ર ગુજરાતી કન્ટેન્ટ પીરસતા સ્ટ્રીમિંગ પ્લેટફોર્મ 'ઓહો' નું આગમન થઈ ચૂક્યું છે અને પહેલા બોલે જ સિક્સરની જેમ 'ઓહો' પર રજૂ થયેલી પ્રથમ વેબસીરીઝ 'વિહલ તીડી' એની જકડી રાખતી વાર્તા, અનોખી માવજત. સળખ સ્કીટ, શાનદાર અભિનયને લીધે પૂરા દેશમાં વખણાય રહી છે. 'વિહલ તીડી' એટલી શાનદાર છે કે એના પર એક આખો લેખ અલગથી લખવો પડે પણ આવો આજે મળીએ આ વેબસીરીઝના નિર્માતા-નિર્દેશક અને 'કેવી રીતે જઈશ' થી ગુજરાતી ફિલ્મ ઈન્ડસ્ટ્રીને નવી દિશા આપનાર અભિષેક જૈન ને અને જાણીએ 'ઓહો' વિષે. 'વિહલ' વિષે.

૧. તમારી છેલ્લી ટિગ્ડર્શન ફિલ્મ બે યાર ૨૦૧૪માં આવેલી. સાત વર્ષના લાંબા અંતરાલ પછી ટિગ્ડર્શન ક્ષેત્રે પાછા ફર્યા પછી ફિલ્મ નહીં અને વેબ સીરીઝ જ કેમ? અહીં ક્યારેય મનમાં ધ્યાનું નહોતું કે ફિલ્મ બનાવીશું કે વેબસીરીઝ બનાવીશું પણ એટલું ચોક્કસ હતું કે જેને બનાવતા મજા આવે અને ચેલેન્જ ફિલ થાય એવું કોઈક બનાવવું છે. ૭ વર્ષ પછી કોઈક બનાવવું એ અગત્યનું હતું. વચ્ચે એક હિન્દી ફિલ્મ પણ ડાયરેક્ટ કરી અને પછી વિહલની વાર્તા મળી. જેમાં પાત્રો અને પ્રસંગોનો વ્યાપ જોતો અને વેબસીરીઝ તરીકે બનાવવાનો નિર્ણય લીધો અને કોરોનાના કહેર વચ્ચે જે ગામોમાં કેસ નહોતા ત્યાં સાધવાની પૂર્વક બાયોબબલ બનાવીને સફળતાપૂર્વક શુટ કરી. લોકોનો અદ્ભુત પ્રતિસાદ જોતાં અમારી મહેનત સફળ થયાનો આનંદ છે. ૨. તમારી અગાઉની બન્ને ફિલ્મો શહેરી બેકગ્રાઉન્ડમાં હતી અને આ ગામડી બેકગ્રાઉન્ડમાં અને એમાયે કાઠિયાવાડી ભાષામાં. કેટલું ચેલેન્જિંગ રહ્યું? કાઠિયાવાડી ભાષા અને ગામડી બેકગ્રાઉન્ડ ચોક્કસ ચેલેન્જિંગ હતું અને

લીધે ઘણા સમય પછી સેટ પર હતા અને બધા ઉત્સાહિત હતા. મજબૂત સ્ક્રીટ, સંવાદો અને દરેકનો શાનદાર અભિનય વખણાયો છે એનો એક ટિગ્ડર્શન તરીકે ખૂબ આનંદ છે. ૩. ૮૦ ના દાયકામાં સેટ વાર્તામાં કેદાર ઉપાધ્યાય અને ભાગવત પુરાહિતના સંગીત અને ખાસ તો બેકગ્રાઉન્ડ સ્કોરના વખણ કરીએ એટલા ઓછા છે. શું આ રેટ્રો ટાઈપ સંગીતિક માટે કોઈ ખાસ પરિકલ્પના હતી? વિહલ ની વાર્તા સાંભળી ત્યારે જ નક્કી હતું કે આમાં અમિતાભ-આ.ર.ડી. ભ મ ન - ૩ ૯યા ૧ જી જી આણ્દજીની ફિલ્મોની જેવું વિધમ બેઝ્ઝ પણ થોડા નવા જમાનાના ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ સાથેનું સંગીત રાખીશું. કેદાર-ભાગવતે એ મુજબનું શાનદાર સંગીત તૈયાર કર્યું છે અને દર્શકોને ખૂબ પસંદ આવ્યું છે.. ૪. ઓહોનો વિચાર કેવી રીતે આવ્યો? ભવિષ્યમાં એમાં કેવા પ્રકારનું કન્ટેન્ટ દર્શકોને જોવા મળવાનું છે? ઘણી વાર્તાઓ પર કામ ચાલતું હતું પણ થયું કે બધી વાર્તા પરથી ફિલ્મ ના બને અને આપણી પાસે અઢળક વાર્તાઓ છે જે રજૂ થવી જોઈએ એટલે એમાથી આપણું પોતાનું અને માત્ર ગુજરાતી કન્ટેન્ટ પીરસતા 'ઓહો' નો વિચાર આવ્યો. અત્યારે ઓવરથી ચાર કન્ટેન્ટ રજૂ થઈ ચૂક્યા છે અને અમારો વાદો છે કે દર દસમા દિવસે એક કન્ટેન્ટ રજૂ થશે આ હિસાબે વર્ષમાં લગભગ છત્રીસેક અને સારો પ્રતિભાવ રહ્યો તો એનાથી પણ વધુ કન્ટેન્ટ જેમાં ડાયરો, નાટકો, વાચીકમ, ફિલ્મો વગેરે રજૂ કરવાનો પ્રયાસ

રહેશે. ૯. તમે લોકો પાસેથી વાર્તાઓ મંગાવેલી. શું હવે એમાથી કોઈ વેબસીરીઝ જોવા મળશે કે ફિલ્મ? યસ એ વાર્તાઓમાથી અમે ઓવરેડી ૧૪ જેટલી વેબસીરીઝો બનાવી લીધી છે જે ધીરે ધીરે રજૂ થશે. ૧૦. આટલી મહેનતથી જ વપરાઈ એકેડેમિક કેમકે આ ટોટલી બ્લેકમની જ છે. જ્યાં સુધી લોકો આને એક કાર્ટમ તરીકે નહીં લે અને પાયરસીને જાકરો આપીને આટલી મહેનત અને પૈસા રોકીને બનાવવાયેલા કન્ટેન્ટને જો વધાવશે નહીં અને પાયરસીને લીધે બનાવનારને કોઈ વળતર નહીં મળે તો ભવિષ્યમાં એવું વાદો છે કે કોઈ નિર્માતા આવું જોખમ નહીં લે અને આપણી વાર્તાઓ લોકો સુધી પહોચશે નહીં. વાર્ષિક ૫૦૦ રૂપિયા બીજા પ્રાદેશિક પ્લેટફોર્મની તુલનાએ ઘણા ઓછા છે. બીજા પ્લેટફોર્મ પાસે વધુ સબ્સ્ક્રાઇબર હોય એમને સરતું પોસાય પણ હજુ પા પા પગલી માંડતા આપણી ભાષા 'ઓહો' માટે આ એકેડેમિક વ્યાજબી છે. જો કે અંતે તો બધું લોકોના હાથમાં છે કે તેઓ પાયરસીને કેવી રીતે લે છે. ૧૧. અભિષેક જૈન ના આગામી પ્રોજેક્ટ્સ? 'ઓહો' ના ઘણા બધા પ્રોજેક્ટ્સ સાથે હું ટિગ્ડર્શન કે નિર્માતા તરીકે જોડાયેલો છું. એ ઉપરાંત આ વર્ષે મારી ટિગ્ડર્શનકારીકે રાજકુમાર રાવ-કિર્તિ સેન ન - પરેશ રાવલ સ્ટારર હિન્દી ફિલ્મ 'હમ દો હમારે દો' પણ આવશે.

અભિષેક જૈન